

Hejsek 4

ČASOPIS ODDÍLU *Upřed* ROČNÍK XXXV prosinec 2019

Pejsek štěká...

Haf! Haf! Haf!

Drakiáda se letos nesla v poněkud mokřejším duchu. Vítr nám celkem přál, takže se draci vesele třepotaly ve vzduchu, než po marném boji s kapkami deště jeden po druhém klesaly do trávy. Naopak se nám osvědčil improvizovaný drak z pytle na odpadky, který s vodou neměl žádný problém.

Haf! Haf! Haf!

Štěkám všechno nejlepší k narozeninám Frantovi a Johance.

Haf! Haf! Haf!

Blíží se vánoční výprava! Na družinovkách vrcholí výroby vánočních dáreků. Dárky do tomboly už mají jistě všichni hotové a zabalené. Startuje sezóna

cukroví a vánočních koled v obchodních domech. Pevné nervy!

Haf! Haf! Haf!

Pátrání po profesorovi Ducháčkovi je v plném proudu. Každá skupinka už úspěšně prozkoumala jednu oblast a nasbírala pyl ze vzácných květin. Jistě ho získáme dost na to, abychom ho přivolali nazpět z té podivné říše, kde se nejspíš ocitl vinou svých experimentů.

Haf! Haf! Haf!

Nezapomeňte, že v Pejskovi naleznete i drobné úkoly, za které můžete získat body do bodování, tak žhavte mozkové závitý a pilně odpovídejte!

Haf! Haf! Haf!

Co budeme dělat my větší?

3. 12.	Družinová schůzka	(17.00—19.00)
4. 12.	Družinová schůzka	(17.00—19.00)
6. 12.	Čaj o páté	(16.00—19.00)
10. 12.	Oddílová schůzka	(16.30—19.00)
13. — 15. 12.	Vánoční výprava	
17. 12.	Vánoční schůzka	(16.30—19.00)

A dále?

10. 1.	Čaj	
11. — 12. 1.	Zimní výprava	
1. 3.	Hra od Arálii	
7. 3.	Výroční výprava	
9. — 13. 4.	Velikonoční výprava	
7. — 10. 5.	Putování	
22. — 24. 5.	Štítek táborníka	
12. — 14. 6.	Poklad	

Štěně štěká...

Ňaf! Ňaf! Ňaf!

Blíží se oddílová vánoční výprava, kde si navzájem budeme dávat dárky. Každý s sebou prosím přivezte dárek do tomboly, který vlastnoručně vyrobíte. Potom si z tomboly výměnou vytáhnete jiný dárek, který si odvezete domů.

Ňaf! Ňaf! Ňaf!

V listopadu jsme s sebou na výpravu vzali i rodiče, vydali jsme se po stopách Markomanů a dozvěděli se něco o jejich životě na území České republiky.

Ňaf! Ňaf! Ňaf!

Rodiče s sebou vezměte i na Vánoční schůzku, ať si společně s nimi můžeme užít vánoční atmosféru v klubovně.

Co budeme dělat my menší?

5. 12.	Schůzka	(17.00—18.30)
6. 12.	Čaj o páté	(16.00—18.00)
12. 12.	Schůzka	(17.00—18.30)
13. — 15. 12.	Vánoční výprava	
19. 11.	Vánoční schůzka	(17.00—18.30)

A dále?

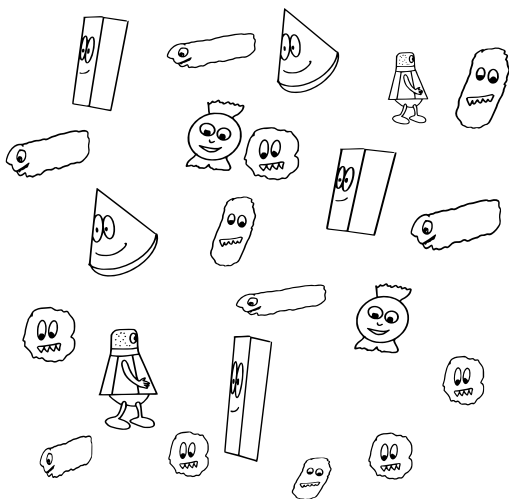
11. 1.	Výprava do ZOO
7. 3.	Výroční výprava
27. — 29. 3.	Výprava do Nelahozevsi
12. — 13. 4.	Velikonoční výprava
22. — 24. 5.	Štítek táborníka
6. 6.	Poklad

Štěně

At' nás nemoc neskolí

Zima už přichází a s ní i spousta nemocí, při kterých se nám do těla dostanou různé viry a bacily a dělají tam neplechu. Proto máme v těle bílé krvinky, které proti nemoci bojují, ale občas na to nestačí a nemoc nás dostane. Pomůžeš bílým krvinkám? Stačí když vyškrtáš všechny viry, co se nacházejí v těle. Poznáš je tak, že mají špičaté zuby a celí se vlní. Pokud se ti podaří najít všechny a ukážeš to Týně, bod do bodování tě nemine.

Výprava s rodiči

Tentokráte jsme přizvali na výpravu i rodiče a sourozence. Naše sestava tedy vyrazila na výpravu značně posílena. Naše cesta započala na Masarykově nádraží, odkud jsme dojeli na nádraží ve městečku Pečky. Od nádraží jsme šli ještě kus cesty, než jsme se dozvěděli, co nás to vlastně dnes čeká.

Dozvěděli jsme se, že z Peček vede nově postavená naučná stezka o životě Markomanů a že my ji máme vyzkoušet. Ale nebyla to jen tak ledajaká naučná stezka, na některých místech jsme se mohli přesunout do minulosti a na vlastní kůži si vyzkoušet život Markomanů.

Během dne jsme tak spolu s Markomany zažili přesun z východních krajů do oblasti kolem dnešní Pečhory, vyzkoušeli jsme si různá řemesla, pohřební rituál, stavbu markomanské vesnice a obchodování s hospodářskými zvířaty. Kromě toho jsme se také dozvěděli, co Markomané jedí a jak se připravují na boj s Římany. Ke konci jsme byli zasvěceni i do činnosti současné doby a podíleli jsme se na archeologických vykopávkách. Kromě toho jsme ušli, a to i ti nejmenší z nás, cestu dlouhou osm kilometrů.

Drobná poranění

Mezi drobná poranění, se kterými si každý správný Vpředák umí poradit, patří říznutí, bodnutí včelou a napadení klišťetem. Když se řízneme, nebo si třeba odřeme koleno, nejlepší je ránu vyčistit Peroxidem vodíku a zalepit náplastí. Když nás bodne včela, zůstane v kůži žihadlo. To je potřeba vyndat pinzetou a pak na bodanec přiložíme rozkrojenou cibuli. A proti klišťeti nejlíp zabere pinzeta a dezinfekce Jodisol.

A co dál? V lednu se podíváme na základní šestku.

Pejsek

Hádanky

Správné odpovědi říkejte Pomerančovi. On vám za ně dá pár bodů do bodování.

Pro mladší (do páté třídy):

Mám doma šuplík a v něm jsou smíchané bílé a černé ponožky. Kolik ponožek nejméně musím vzít ze šuplíku, abych měl určitě alespoň dvě ponožky stejné barvy?

Pro starší:

Máte dva provazy, které shoří za jednu hodinu. Hoří však nerovnoměrně, tedy půlka může shořet během dvaceti minut a druhá shořet za čtyřicet minut. Pomocí těchto provazů a krabičky sirek odměřte 15 minut.

Johy se ptá...?

Co jsi nakreslil na svého draka?

Johan: My jsme tam nakreslili velkou dýni. **Pavlík:** Nevím... Kreslil to Ondra. **Pórek:** My jsme tam namalovali podzimní listí. **Emička:** My jsme na draka namalovali vodní zvířátka, nějaký normální na souši a nějaký v ponorce na souši. **Ondra:** Srdíčka.

Jak vám šlo pouštění draka?

Eda: Lítal nám jako prvním, asi nejlíp. **Kája:** Nám lítal jenom chvilku. **Emička:** Lítal nám vážně maličko a chvilíčku ale potom jsme si s ním hráli. **Pórek:** Vůbec! Hned potom, co jsme se ho pokusili pustit, se nám roztrhl. **Johánek:** Nám se to taky vůbec nedařilo. **Justýnka:** Docela dobře, ale potom se nám rozpadl.

Na co by ses chtěl/a příště koukat na výpravě?

Justýnka: Chtěla bych se koukat na druhý díl Harryho Pottera. **Johánek:** Dokoukal bych zbytek těch Rychlých šípů a to s tou ponorkou. **Pórek:** To samý co Johánek. **Eda:** Na Simpsonovi. **Emička:** Lego příběh a to co jsme nedokoukali minule. **Kuban:** Já bych se koukal na Fiziho videa na youtube. **Jana:** Já bych asi chtěla koukat na Vinnetoua a Polaris 2.

◀((11))▶

*

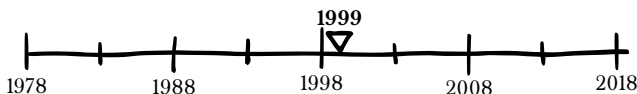
Výprava do Příbrami — 1999

retro kronika

Sraz byl, jako u mála výprav, až v hodinu relativně lidskou, v 8.15 na Andělu. Ovšem v sobotu ráno se nějaká přesnost čekat moc nedá, a tak jsme byli rádi, že Lucka dorazila na zastávku 5 minut před odjezdem. Cesta byla dlouhá, ale celkem zábavná.

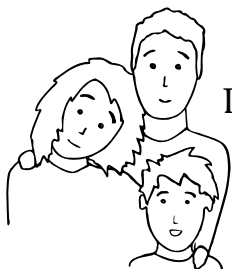
Tak jsme se tedy dostali až do Příbrami a začali procházet Příbramskou třídu. Města, ač pěkného, jsme se nabažili velice brzy. Pokud si dobře pamatuji, Bobr se ještě stačil vyfotit před stejnojmenným obchodem. Nepamatuji. Bobr si stěžoval, že na téhle výpravě vůbec nebyl.

Pak jsme zahli do lesů, až k haldám. Po absolvování první haldy nám poněkud vyhládlo, a tak jsme si připravili naše „něco zdravého na opečení“. Pak jsme pokračovali k druhé hromadě kamení. Tam se nám povedlo nalézt mnoho křemenů s kousky pyritu. Nejakčtější byl ovšem náš návrat. To, než se nám podařilo zjistit, které ze 4 ramen křižovatky je to pravé — kde tedy hledat zastávku autobusu do Prahy, trvalo docela dlouho. O to šťastnější byl okamžik, když jsme začali nastupovat do správného autobusu.

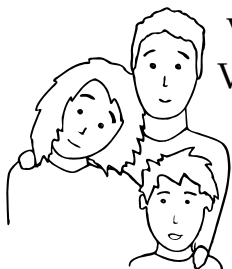

AŽ JSEM DĚLAL
COKOLI, BYLA
PRO MNE VŽDY
NEJDŮLEŽITĚJŠÍ
MATKA

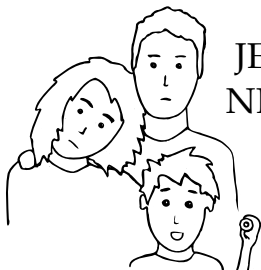
OBČAS JSEM SE
DOSTAL DO
NĚJAKÝCH NESNÁZÍ.
S NÍ SE ALE VŠECKO
DALO VYŘEŠIT

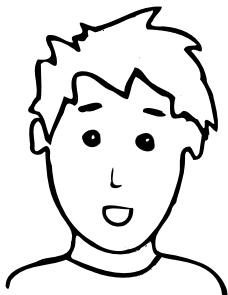
VŽDY JSEM SI
VZPOMNĚL, ŽE
JI MÁM A ŠLO
TO. BEZ NÍ BY TO
ČASTO VŮBEC
NEŠLO ZVLÁDNOUT

JE KLÍČOVOU
SOUČÁSTÍ VĚTŠINY
VĚCÍ, CO DĚLÁM.
JSEM ZA TO RÁD, ŽE
JE POŘÁD PO RUCE.

JE VÁŽNĚ
NENAHRADITELNÁ!
A PŘITOM JE TO
TAK JEDNODUCHÁ
MALÁ VĚC...

LIDI, VÁŽNĚ,
TO MUSEL
VYMYSLIT
NĚJAKEJ
GÉNIUS!

Dušení

Vánoce už jsou za dveřmi a ke štědrovečerní večeři bezpochyby patří kapr (nebo sójový kapr). Při jezení kapra je velké riziko, že spolknete kost. Pak se může stát, že se začnete dusit, což pro vaše tělo znamená nedostatečný přísun kyslíku do těla. Příznaky dušení jsou především potíže s dýcháním, zrychlený dech nebo chraptění.

Jak pomoci člověku, který se dusí?

- Podporujte dusícího se v kašli. Trochu ho předkloňte a několikrát ho udeřte otevřenou dlaní mezi lopatky.
- Pokud dusící se upadne do bezvědomí, začněte resuscitovat a zavolejte záchranku.

Cestopis z Ukrajiny

úterý 27. srpna

Budík jsme měli na sedmou hodinu ranní. Když jsme ospale vykoukli ze stanů, byla venku příšerná mlha. Přesto jsme se ale rozhodli začít vstávat a balit. Jenda během balení stihl ztratit a znovu nalézt svou bundu, takže první krize byla zažehnána, a asi ve čtvrt na devět jsme se vydali dál vzhůru. Cesta i teplota nadále stoupala.

Škrábali jsme se kolem kapličky, divného přístřešku s televizí, i pochybného pramínku, kde jsme ale stejně nabrali vodu. Sápáním nám také vyhládlo, takže jsme si v jednu

chvili vyhlásili svačinu. Během té se k nám připojil trochu pupkatý místní domorodec. Nejdřív jsme se interakce trochu báli, on na nás ale vytasil češtinu, jelikož žil 10 let v Praze, tak jsme si chvilku povídali o všem možném, až pán z ničeho nic prohlásil: „Ten Babiš, to je ale...“, čemuž jsme se všichni zasmáli. Zval nás na české pivo, my ale slušně odmítli a vyrazili dál.

Oběd jsme si dali na kopci jménem Stará, na jejíž účet samozřejmě padlo několik vtipů — stará nám přece uvaří. Sušili jsme stany a relaxovali před velkým výstupem na Bliznicu a Velkou Bliznicu, dva Blivajze známé už z předchozího roku. Před tím jsme ale ještě museli naše pracně na-

stoupané metry sklesat, a to absolutním křáčím a bordelem, jelikož značka zmizela. Pod ním jsme si tedy značně zana-
dávali, vyndali větvičky z vlasů a triček, a ještě chvíli od-
počívali. Pak už byl na řadě Blivajz. V šíleném vedru, které
panovalo celý den, jsme se nakonec úspěšně vyhrabali až
nahoru, kde jsme padli přehřátím a dlouze posvačili. Když
jsme se vzpamatovali, pokračovali jsme kolem pomníčku
zde padlému Čechovi ve stoupání na Velký Blivajz, a opět
jsme předběhli čas uváděný na rozcestníku. Slavnostně kon-
zumujeme vrcholovou čokoládu, Štěpán loží po konstrukci
na vrcholu, a do toho za námi přichází pár, který dorazil
chvilku po nás, jestli bychom jim nedali trochu vody. Zjevně
podcenili počasí.

O vodu jsme se rozdělili a při zkoumání rozcestníku se nám nechce věřit vlastním očím — do Rachova je to prý 27 kilometrů, z nichž bychom většinu museli urazit daný den... ale asi je to tak.

Plánem je dojít až za boží pramínek na úpatí kopce za lanovkami, se kterým máme zkušenosti už z loňska, což je ještě kus cesty — takže radši po pořízení vrcholových fotek spěšně vyrážíme. Cestou ukazujeme těm, kteří s námi předchozí rok nejeli, kde jsme tenkrát nocovali, míváme lanovky a dorážíme až k pramínku, kde nabíráme veškerou kapacitu lahví, co máme (takže Vosa se Štěpim asi 5,5 litru, zbytek kolem tří). Během nabírání kolem nás projelo několik holek na motorkách, tak jsme konstatovali, že je asi nějaký sabat, nebo tak něco. Po naplnění všech nádob kluci vyrazili napřed a holky se rozhodly ještě v pramínku opláchnout.

U nejbližšího rozcestníku už jsme začali hledat místo k rozbití tábořiště. Kousek pod svahem jsme našli jakýsi potůček a zbytky ohniště, a jelikož tam bylo pro dva stany místa dost, tak je stavíme. Během večere se nám naskytl pro Ukrajinu poměrně typický, ale stejně zajímavý pohled — nákladáky plné lidí, projíždějící po cestě nad námi. Jen co padla tma, tak už jsme značně znaveni — a právem, ušli jsme asi 30 km a vystoupali strašně moc — zalehli ve stanech a šli spánkem nabírat síly na následující den.

Vedoucí starších:

Eliška: 728 467 049

Jenda: 799 790 244

Pomeranč: 720 358 010

Samara: 733 210 214

Vedoucí mladších:

Májka: 725 807 853

Sára: 728 739 631

Vydal T. O. Vpřed pro vlastní potřebu.

tovpred.ctrnactka.cz